

Petri György

Hölgyeim és Uraim,

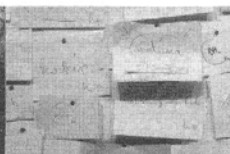
rövid leszek. Ahogyan a híres törpe mondta, aki – mivel soha nem nézett tükörbe – nem tudta, hogy ő már rövid VAN. Halas fényképiró úr (magyarul fotós), aki zömmel mások arcából él, ezúttal a saját arcukat mutatja meg nekünk arcátlanul. Versek ír. Ez eléggé megbocsáthatatlan, mivel így orvadász módjára bemerészkedik az én felségterületemre. Ez sértő aszimmetriát teremt, mondhatni lovagiatlan, merthogy én egyáltalán nem tudok fényképezni. Ebből, persze, nem következik, hogy Halas tud verset írni. Igaz, hogy nem is verseket ír: szó-képeket hoz létre. Mondhatnám úgy is, hogy a szónak képét mutatja meg. Jellegzetes módon be is keretezi szó-képeit, de a keret nyitott. A mintegy hatnyolcadnyi körvonalak mindig a saját monogramjában végződnek. Ez pedig vérbeli lírikusra vall. Mint egy kis mini Babits Mihály, csak ő bír versének hőse lenni. Halas a cirkusz nyelvén szólva: fehér bohóc. A cirkusz dramaturgiájában járatlanabbak kedvéért: a fehér bohóc a szomorú bohóc. Hülyéskedéssel védekezik szorongásai ellen, füttyörészik, mint a kisgyerek a sötét erdőben. Szeressük őt. Ha ad egy fényképezőgépet, hogy megökorítsem, akarom mondani, megörökítsem őt, akkor a kiállítást megnyitom. Ha nem ad, akkor nyugodtan sétáljanak be, csak – ha szabad kérem – ne fúvó paripákként, a testemen át. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(Elhangzott 1996. február 16-án Halas István kiállításának megnyitóján a Liget Galériában.)

"Frankfurt am Main"
1988

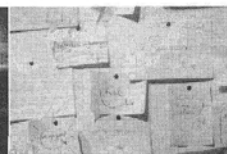
"Kiemelés tőlem 7."

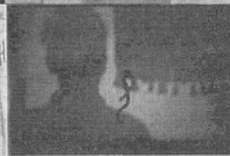
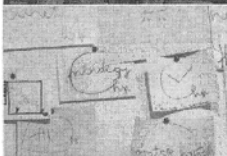
"+kéz+vonat" 1995

"Kiemelés tőlem 1."
1992-1996

"Kiemelés tőlem 8."

"+eső" 1995

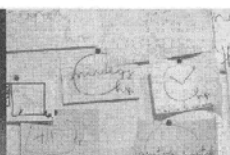
"Kigyós önarca"
1994

"Kiemelés tőlem 2."

"N.Y. Squat Theatre"
1981

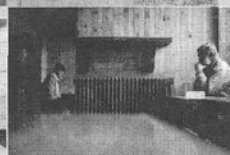
"Kiemelés tőlem 3."

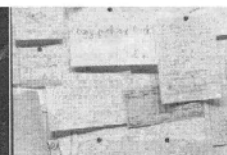
"Janka és Frédi" 1995

"Kiemelés tőlem 4."

"Kiemelés tőlem 5"

"A Csillagközi Hattyú"
1995

"Kiemelés tőlem 6."

"Két kabát" 1993

